

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Св. Благовірний Ігор, у
Хрещенні Юрій, у
Чернецтві Гавриїл,
Князь Чернігівський,
Великий Князь
Київський**

**Holy Right-Believing Ihor, in
Baptism George, Tonsured
Gabriel,
Knyaz' of Chernihiv, Great
Knyaz' of Kyiv**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ

kutash@unicorne.org

«Спаси, Боже, людей Твоїх і
благослови насліддя Твоє...
заступництвом святих благовірних
князів-страстотерпців – Бориса,
Гліба та Ігоря ...» [уривок з Літії,
Добрий Пастир (Молитовник),
2007]

На 18-го червня за
григоріанським календарем (це 5-го
червня за юліанським) ми святкуємо
єренесення Мощів Св. Благовірного
Страстотерпця Ігоря, у Хрещенні Юрія,
у Чернецтві Гавриїла, Князя
Чернігівського, Великого Князя
Київського.

З перспективи світських успіхів
і слави, Св. Ігор – великий невдаха.
Він був Князем з роду Ольговичів
(назва від його батька Олега
Святославина, внука Св. Ярослава
Мудрого, що був Великим Князем

“Save Your People, O God, and bless
Your inheritances... through the
intercessions of... the Holy, True-
Believing Prince-Martyrs and Passion-
Bearers, Boris, Hlib and Ihor...” [from
the Litiya, *The Good Shepherd*
(Prayer Book), 2007]

On June 18 on the Gregorian
Calendar (which is June 5 on the Julian)
we celebrate the Feast of the Translation
of the Relics of the Holy Right-Believing
Passion-Bearer Ihor, in Baptism George,
Tonsured Gabriel, Knyaz' of Chernihiv and
Great Knyaz' of Kyiv.

From the perspective of worldly
success and honour, St. Ihor is, as the
modern jargon would put it, a big-time
loser. He was a Knyaz' (Prince) of the
Ol'hovych family (named after his father
Oleh Svyatoslavych, grandson of St.
Yaroslav the Wise, who was Great Knyaz'

об'єднаної ще Київської Русі), які жили в історичному Українському місті Чернігові.

Брат Ігоря, Всеволод, був Великим Князем Київським від 1139 по 1146. Відчуваючи наближення його відходу з цього світу Всеволод вирішив назначити свого брата, Ігоря, своїм наступником. Він зібрав Князів і подав їм поцілувати Хреста, к знак їхньої лояльності його наміснику. Та на жаль не так пішли справи.

Св. Ігор так і прибув у Київ і обняв Велико-Княжий Престіл 1-го серпня 1147 р. Його володіння тривало лише 13 днів. Населення Києва не любило Ольговичів. Вони були обурені проти «тіунів» Всеволода, як називалися упривілейовані слуги Князя, і просили Ігоря змінити їх. Він погодився але не поспішив доволі з цим, що дало привід його нетерплячим підвладним звернутися до Князя Переяславського, Ізяслава, з роду конкурентів Мстиславичів, якого батько володів на Києвом декілька років раніше.

Ізяслав побідив війська Ігоря 13-го серпня і полонив Ігоря, який не міг втекти через слабкість у ногах. Переможеного Князя замкнули – згідно з деякими джерелами – в «порубі», тобто в рубленому будиночкові без вікон чи дверей. Коли змилювавшись над ним нарешті вирубали Ігоря з поруба він був близько смерті. Він зрікся всяких претензій до Київського трону і прийняв чернечий постриг в Монастирі Св. Теодора, і скоро прийняв і Велику Схему з іменем Гавриїла.

Ігор видужав і посвятив себе чернечим подвигам. Та його вороги не були спокійні доки він остався між живими. Зібралася сердита юрба, яка вирушила вбити його не зважаючи на заперечення і заборони Митрополита Київського і Володимира Мстиславича, брата новообраного Великого Князя Ізяслава (який і сам був проти

of the united Kyivan Rus') which was located in the historic Ukrainian city of Chernihiv.

Ihor's brother, Vsevolod, was Great Knyaz' of Kyiv from 1139 to 1146. Sensing the coming of his passing from this world, Vsevolod decided to make his brother, Ihor, his successor. He gathered the Knyazi together and had them kiss the Cross as a sign of their loyalty to his successor. Alas matters did not so unfold.

St. Ihor did indeed come to Kyiv and was installed as Great Knyaz' on August 13, 1147. His reign lasted 13 days. The populace of Kyiv did not like the Ol'hovychi. They were angry at Vsevolod's "tiuns", as the privileged servants of the Knyaz' were called and asked Ihor to change them. He agreed but did not move quickly enough and his impatient subjects turned to the Knyaz' of Pereyaslav, Izyaslav of the rival Mstyslavych family, whose father had ruled Kyiv some years earlier.

Izyaslav defeated Ihor's forces on August 13, and captured Ihor who was unable to flee because of a weakness of the legs. The defeated Knyaz' was imprisoned – some sources say in a "porub", a log cabin without windows or doors. When he was finally, mercifully, cut out of the porub, he was at the point of death. He renounced all claim to the throne of Kyiv and accepted monastic tonsure in the Monastery of St. Theodore, soon receiving the great schema with the name of Gabriel.

Ihor's health returned and he dedicated himself to monastic endeavours. His enemies were not at peace, however, as long as he remained alive. An angry mob was formed and set out to kill him, in spite of protests by the Metropolitan of Kyiv and Volodymyr Mstyslavych, brother of the newly installed Great Knyaz' Izyaslav (who was himself opposed to the senseless bloodshed).

St. Ihor was seized during the Divine Liturgy as he prayed before an

безглузлого кровопролиття).

Св. Ігоря схопили під час Св. Літургії, коли він молився перед Іконою Божої Матері, яка після того отримала назву «Ігорівська» (і сьогодні знаходиться в Києво-Печерській Лаврі). Було це 2-го жовтня (19-го вересня за юліанським календарем) 1147 р. Натовп виволік його з Храму, обдерши з нього чернечий одяг. Ігор промовив слова Св. Іова Многострадального зі Старого Завіту: «Голим прийшов я в цей світ і голим і вийду».

Князь Володимир зустрів юрбу, як вони витягали Ігоря з подвір'я Монастиря і Ігор промовив до нього «Брате, куди йдеш?» Володимир зіскочив з коня, прикрив страждальця своїм плащем і привів його до дому своєї матері. То справа на тому не закінчилася. Натовп зростає, перемиг Володимира, увірвався в дім, стягнув Ігоря з балкона і вбив його на сходах.

І на тому не припинилося приниження Князя. Його тіло волокли вулицями Києва до Десятинної Церкви, де його кинули на віз і на останку скинули на торговищі. Тільки тоді зміг Володимир зупинити жахи. Тіло Ігоря принесли в Церкву Монастиря Св. Симеона на окраїні Києва і там, одягнений в чернечій похоронили Князя підчас страшної грози.

Буря а до того чудо запалення свічок навколо тіла Святого самих від себе нарешті привели населення Києва до просвітлення. Вони просили прощення зі слізьми і через три роки тіло Св. Ігоря перенесли до Храму Преображення в його рідному Чернігові у цей день 1150 р., і там навколо нього до нині відбуваються чуда.

І до нині Ігоря зо всієї України прибувають у Чернігів на 18-го червня відсвяткувати пам'ять свого Небесного Покровителя і прийняти його заступництво і благословення.

Icon of the Mother of God, which thereafter received the name "Ihor's Icon" (and is found in the Kyivan Caves Lavra today). It was October 2 (September 19 on the Julian Calendar), 1147. The mob dragged him out of the Church, tearing off his monastic garb. Ihor cited the words of St. Job the Long-Suffering of the Old Testament: "Naked I came into this world, and naked shall I depart".

Knyaz' Volodymyr met the mob as they were dragging Ihor out of the monastery walls and Ihor said to him: "Brother, where are you going?" Volodymyr leaped off his steed, covered the sufferer with his own cloak and brought him to his mother's home. The matter did not end there, however. The mob grew, overpowered Volodymyr, broke into the home, dragged Ihor from a balcony and killed him on the staircase.

Nor did the indignities end there. The Saint's body was dragged through the streets of Kyiv to the Church of the Tithes, where it was put on a wagon and finally thrown into the market-place. Only then was Volodymyr finally able to stop the horror. Ihor's body was brought into the Church of the Monastery of St. Simeon on the outskirts of Kyiv, where, clothed in monastic garb, the Knyaz' was laid to rest, during a terrific thunderstorm.

The storm together with the miracle of candles spontaneously lighting near the Saint's body brought the people of Kyiv to an awakening. They sought forgiveness with tears and within three years St. Ihor's body was transferred to the Church of the Transfiguration in his native Chernihiv, on this day in 1150, where it has been a source of miracles.

To this day, Ihors from all over Ukraine come to Chernihiv on June 18 to celebrate the memory of their Patron and receive his intercessions and blessings. A "loser" in the world, but a major victor in Heaven is Knyaz' Ihor, who is very often, as noted above in the portion of the "Litiya" prayer of the the Vigil Service, numbered among the Holy "Passion-

<p>«Невдахою» в світі але переможцем у Небі наш Князь Ігор, якого часто, як зауважили в уривкові з Молитов Літії, зараховують у ряди Святих «Страстотерпців», світських володарів, які віддавали свої політичні амбіції і своє життя, щоб замість боротьби настав мирі замість ненависті любов.</p>	<p>Bearers”, secular leaders who laid down their political ambitions and their lives so that conflict might be replaced by peace and hatred by love.</p>
---	--